

**UDSKRIFT AF DOMBOGEN
FOR
GRØNLANDS LANDSRET**

D O M

afsagt af Grønlands Landsret den 13. juni 2023 i ankesag

Sagl.nr. K 129/23

Anklagemyndigheden

mod

T

Født den [...] 1981

(advokat Finn Meinel)

Sermersooq Kredsret afsagde dom i 1. instans den 21. marts 2023 (kredsrettens sagl.nr. KS-SER-340-2023).

Påstande

T har påstået frifindelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Doms mænd

Sagen har været behandlet med domsmænd.

Supplerende oplysninger

Det fremgår af rapport af 23. maj 2022 vedrørende besigtigelse af sigtede blandt andet, at da politiet traf T den 23. juni 2022 ca. kl. 19.10 skønnedes han psykisk uligevægtig, idet han vekslede mellem at være verbalt udadreagerende og helt stille. Endvidere råbte han ting, som ikke gav mening, og som ikke havde sammenhæng med situationen. Han skønnedes at være påvirket af alkohol eller stoffer, blandt andet fordi han havde snøvlende tale og balancebesvær.

Der har for landsretten været vist fotos af Ts lejlighed. Billederne er taget af Grønlands Politi den 23. maj 2022.

Der har for landsretten endvidere været vist fotos af de angivne gerningsvåben. Billederne er taget af Grønlands Politi den 23. maj 2022.

Det fremgår af politiattest af 25. maj 2022, at F er undersøgt på Dronning Ingrid's hospital den 23. maj 2022, klokken 19.30, og at der ved undersøgelsen blev konstateret følgende skader:

”Ansigt: To mindre pænt afgrænsede snitsår

1. lige over høj øjenbryn, meget overfladisk, ca 0,5 cm langt
2. Høj kind. Ca. 0,5 cm lang, overfladisk.

3. Foran på venstre side af brystkassen.

0,5 cm langt stiksår, ekploredes i dybden, rammer bunden efter 2-3 mm. Usikkert om læsion reelt kan være dybere

4. Høj hånd: På håndfladen siden af 1 finger ses 1 cm snitlæsion, overfladisk

5. På håndfladen ses et andet overfladisk lille snit på 0,5 cm.

6. Strækkesiden af 1. finger på høj hånd ses et kvæstningssår på ca 0,5x0,5 cm, er ca 2 mm dyb.”

Ved undersøgelsen oplyste F blandt andet, at han var blevet stukket i venstre side af brystkassen med en brødkniv så hårdt, at brødkniven bøjedede, da kniven angiveligt ramte et ribben. I politiattesten udtales, at det forefundne kan have fundet sted på det angivne tidspunkt og på den angivne måde.

Der har for landsretten været vist fotos af skader på F. Billederne er taget af Grønlands Politi den 23. maj 2022. Der har endvidere været vist fotos af skader på tøj tilhørende F. Disse billeder er taget af Grønlands Politi den 24. maj 2022.

T er tidligere foranstaltet af relevans for sagen ved:

- Sermersooq Kredsrets dom af 25. september 2013, hvor han for blandt andet vold og trusler blev idømt 7 måneders anstaltsanbringelse.
- Sermersooq Kredsrets dom af 7. april 2016, hvor han for vold blev idømt 3 måneders anstaltsanbringelse.

Forklaringer

T og vidnerne F og V har i det væsentlige forklaret for landsretten som i første instans.

T har supplerende forklaret, at det var da han sagde til F, at F skulle gå fra lejligheden, at F bad ham om at hente kniven. På det tidspunkt havde T siddet i stuen i omkring to timer. F sagde, at han ikke ville respektere T, når T ikke ville respektere Fs afhængighed ved ikke at skaffe hash. De begyndte at småskændes. Det var nok fordi, F ville have T til at forlade lejligheden, at F bad T om at hente en kniv. T sagde, at han ville ringe til politiet, men F truede T med, at han ville få tæsk, hvis han ringede. Også efter, at F var gået ind i soveværelset, sagde han, at T skulle hente en kniv. V1 sad i soveværelset med hovedtelefoner på, fordi hun ikke ville høre på Ts musik. Hver gang T bad F om at gå, sagde F til T, at han skulle hente og bruge en kniv. Til sidst følte T, at han var trængt op i en krog, fordi han ikke måtte ringe til politiet, og derfor hentede han knivene i køkkenet. Da T havde hentet knivene, spurgte han F om, hvad der nu skulle ske. F tog så fat om Ts hånd, ved håndleddet, og stak kniven mod sit bryst. T forsøgte at trække kniven væk, men F var stærkest. Fordi F holdt fast om hans hånd, kunne T ikke slippe kniven. På et tidspunkt mistede T balancen, og så gik kniven ind i F, som sagde "av". F ville ikke være blevet ramt af kniven, hvis T havde bestemt. Det skete, mens de stod i gangen. F havde bar overkrop og shorts på. F gik om bag ved T og skubbede ham kraftigt, mens han stadig havde knivene i hånden. T faldt om og tog fra med knivene, som så blev bøjet. T fik forevist et foto af den T-shirt, som F har forklaret, at han havde på. T ved ikke, om F havde den T-shirt på, men det meste af tiden var F i bar overkrop. Politiet havde ikke været der tidligere den aften. Han havde været hjemme hele dagen. Det skete i Ts lejlighed. T hjalp F, fordi han var midlertidig hjemløs.

F har supplerende forklaret, at op til episoden, opholdt han sig i værelset, og T var i stuen. T begyndte at gå frem og tilbage mellem stuen og værelset. T tog fat i V1, så hun blev forskrækket og gav T et lille slag. F fulgte T tilbage til stuen. T begyndte at sige til F, at han ville blive en dårlig far, og det blev F vred over. F skubbede til T og sagde, at han ikke skulle snakke sådan. F sagde endvidere, at han og V1 ville gå fra lejligheden. Da F gik tilbage til værelset, gik T ud i køkkenet og hentede knivene. T kom i fuld fart mod F med to knive. Den ene kniv var L formet, og den stak T direkte i brystet på F, som havde en jakke og en T-shirt på. Han kunne ikke se eller mærke, at han blev ramt. Han så bare, at kniven var blevet bøjet. Inden han blev stukket, havde han tag fat i Ts arm for at afværge stikket. Derefter tog han fat i Ts anden hånd, hvor T også holdt en kniv. Derefter gik det hurtigt, og de begyndte at slås. F stod i døren for at beskytte V1, men de endte inde i værelset. V1 stod lige bag ved F. Det eneste, han tænkte på, var, at han ville passe på sin kæreste og sit kommende barn. Han ved ikke helt, hvor lang tid, det varede, det var omkring et til tre minutter. De endte i sengen, hvor F tog fat i Ts hånd og fik den ene kniv fra ham. V1 fik vristet den anden kniv fra T. Han så ikke, om T mistede balancen, mens de var i gangen. Han ville ikke have kæmpet med T, hvis ikke T havde angrebet ham.

V1 har supplerende forklaret, at hun var ved at tage sin jakke på, da F gik forbi hende. Hun vendte sig om og så, at T forsøgte at stikke F. De stod meget tæt på hinanden – der var ikke en gang en meter mellem dem. Hun så, at T med en kniv i hver hånd stod overfor F. T havde rettet knivene mod F, som tog fat i Ts håndled og forsøgte at få T væk, mens T forsøgte at stikke i F. Hun viste, hvordan F havde fat i Ts håndled og skubbede T væk. Hun så ikke stikket, fordi hun på det tidspunkt havde ryggen til, mens hun ringede til politiet fra sin mobiltelefon. Da hun kiggede igen, lå de nede på gulvet. Hun fik en af knivene væk fra T, mens F holdt fast i ham.

Tilbageholdelse

Tiltalte har været tilbageholdt under landsrettens behandling af sagen.

Landsrettens begrundelse og resultat

Tiltaltes og vidnernes forklaringer om de faktiske forhold er i vidt omfang samstemmende. På baggrund af forklaringerne og de lægelige oplysninger, kan det lægges til grund som ubestridt, at der den omhandlede aften opstod uoverensstemmelse mellem T og F, at T hentede to knive i køkkenet, og at en af de knive, T havde i hånden, blev stukket i F i brystregion, hvorved F fik et stiksår, som var 0,5 cm. langt og mindst 2 – 3 mm dybt.

T har forklaret, at det var F, der førte Ts hånd, og at T mistede balancen, da kniven blev stukket ind i Fs brystregion. Denne forklaring må efter forklaringerne fra F og V1, der begge var ædru under episoden, tilsidesættes som utroværdig. På baggrund af vidneforklaringerne må det lægges til grund, at T efter at have hentet knivene i køkkenet med stor fart gik direkte mod F, som opholdt sig i sit soveværelse sammen med V1, og at T med stor kraft forsøgte at stikke knivene i F. Det må efter Fs forklaring endvidere lægges til grund, at det lykkedes F at tage en del af kraften af det knivstik, som ramte ham i brystregionen, og at kniven blev bøjet i forbindelse med stikket. Endvidere må det efter vidneforklaringerne lægges til grund, at det lykkedes F at afværge yderligere stik.

På baggrund af forklaringerne om forløbet sammenholdt med de lægelige oplysninger om skaderne, herunder forklaringerne om den kraft, hvormed F blev stukket, og oplysningerne om, at mindst et stik var rettet direkte mod hjerteregionen, anser landsretten det for bevist, at T havde forsæt til drab, da han stak F. Derfor stadfæstes kredsrettens bevisresultat.

Landsretten er enig i kredsrettens udmåling af foranstaltningen. Landsretten har herved lagt vægt på de grunde, der er anført af kredsretten sammenholdt med, at det efter sagens oplysninger om Ts personlige forhold må lægges til grund, at han har behov for støtte fra Kriminalforsorgen, når han er udskrevet fra sygehuset, og at der er forhøjet risiko for, at han reagerer aggressivt, når han drikker alkohol.

THI KENDES FOR RET:

Kredsrettens dom stadfæstes.

Statskassen betaler sagens omkostninger.

Kirsten Thomassen

D O M

afsagt af Sermersooq Kredsret den 21. marts 2023

Rettens nr. 340/2023

Politiets nr. 5505-97412-00005-22

Anklagemyndigheden

mod

T

cpr-nummer [...] 1981

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 22. februar 2023.

T er tiltalt for overtrædelse af:

Forhold 1

J.nr. 5505-97412-00005-22

Kriminallovens § 86, jf. §12 — Forsøg på manddrab,

ved den 23. maj 2022 i tidsrummet mellem ca. kl. 18.45 og ca. kl. 19.00 på Lyngby-Taarbæksvej [...] – [...] i Nuuk, at have forsøgt at slå F ihjel, idet han stak F hårdt 1 gang i venstre side af brystet, 4-5 cm. Fra hjertet, med en brødkniv, hvorved brødkniven dog bøjede og F afværgede stikket med sin hånd, og drabsforsøget derved mislykkedes.

Påstande

Anklagemyndigheden påstår følgende foranstaltninger idømt:

Dom til behandling på dansk psykiatrisk hospital eller under tilsyn deraf, således at den behandlende læge skal være bemyndiget til efter nærmere aftale med overlægen ved psykiatrisk afdeling på Dronning Ingrid's Hospital i Nuuk og Kriminalforsorgen i Grønland, at træffe bestemmelse om udskrivning via psykiatrisk afdeling på Dronning Ingrid's Hospital, samt under udskrivning tillige under tilsyn af Kriminalforsorgen, der i samråd med den behandlende læge skal være bemyndiget til at træffe bestemmelse om genindlæggelse i hospital.

Under udskrivning skal gælde følgende vilkår:

- Vilkår om at overholde kriminalforsorgens bestemmelser om ophold og arbejde,
- Vilkår om at underkaste sig lægeligt godkendt afvænningsbehandling mod misbrug af alkohol.

Der nedlægges endvidere påstand om, at der ikke fastsættes en længstetid for foranstaltningen, jf. kriminallovens § 158, stk. 2.

T har nægtet sig skyldig.

T har fremsat påstand om frifindelse.

Sagens oplysninger

Forklaringer

Der er under sagen afgivet forklaringer af T, og vidneforklaring af F, V1 og politibetjent V2.

Tiltalte, T, har afgivet forklaring den 21. marts 2023.

Forklaringen er refereret i retsbogen af samme dato.

Vidnerne F, V1 og politibetjent V2, har afgivet forklaring den 21. marts 2023. Forklaringerne er refereret i retsbogen af samme dato.

Dokumenter

Anmeldelsesdato og tid, sagens art samt gerningssted og anmelder samt sagens personer fremgår af den dokumenterede anmeldelsesrapport.

De nærmere omstændigheder samt de objektive fund efter hændelsen fremgår af anmeldelsesrapport fortsat samt af rapport vedrørende besigtigelse, sigtede.

De objektive fund og skader fremgår af de fremlagte politiattester og fotos.

Af skrivelse af 27. maj 2022 af læge [...], vurderes farligheden af knivstikket.

Der er endvidere fremlagt en retsmedicinsk udtalelse, hvor det blandt andet fremgår, at det antages, at forurettede ikke har været i livsfare, idet de påførte læsioner ikke nødvendiggjorde behandling.

Personlige oplysninger

T er tidligere foranstaltet.

Anklagemyndigheden har fremlagt retspsykiatrisk erklæring vedrørende T af 28. december 2022, hvoraf følgende blandt andet fremgår:” Konklusion

Observanden var sindssyg på tidspunktet for det nu påsigtede, og var det ligeledes på undersøgelsestidspunktet. Han var med sikkerhed påvirket af alkohol på tidspunktet for det nu påsigtede, og han var med en vis sandsynlighed også påvirket af cannabis. Der er ikke holdpunkter for, at observanden led af patologisk rus på tidspunktet for det nu påsigtede. Han lider ikke hjerneorganisk lidelse.

Observanden har aldrig haft kontakt til sin far, han boede hos moren det første leveår. Herefter kom han i pleje hos bedsteforældrene, idet moren blev svært handicappet efter

drukneulykke. Bedsteforældrene var begge erhvervsaktive. De havde et betydelig alkoholoverforbrug flere dage om ugen, hvilket medførte, at observanden oftest måtte klare sig selv. Som 17-årig blev han flyttet til Ilulissat Ungdomsskole grundet tyverier. Han har bestået 11. klasses afgangseksamen med gode karakterer. Han har haft fast arbejde hele voksenlivet indtil for 2 år siden, hvor han ifølge eget udsagn kom ud for arbejdsulykke. Han har flere gange forsøgt at tage en håndværkeruddannelse, men er ifølge eget udsagn hver gang ophørt grundet lav løn. Han har aldrig været gift. Han angiver at have 10 børn med flere forskellige kvinder. Ifølge folkeregistret har han ingen børn. Han har boet i mormorens lejlighed hele livet (fraset perioden på ungdomspension), idet han overtog lejemålet da hun døde. Det har været vanskeligt at få overblik over observanden brug af alkohol og andre rusmidler. Det er sandsynligt, at han har brugt alkohol regelmæssigt og i betydelige mængder siden ungdommen. Indenfor de seneste år han muligvis haft et dagligt cannabisforbrug. Han havde kontakt til Psykiatrisk Afdeling Nuuk i 2005, hvor man fandt ham sindssyg. Han lod sig udskrive efter få dage mod givet råd. Han har senere haft en kontakt til somatisk afdeling med symptomer, der kunne tyde på psykisk sygdom.

Ved undersøgelsen her fremtræder observanden med svær kronisk sindssygdom. Det er overvejende sandsynligt, at det drejer sig om en skizofrenilidelse.

Observanden tilhører den personkreds som omtales i kriminallovens § 156. Ifald han kendes skyld, skal anbefales, i henhold til samme lovs § 157, en dom til behandling på hospital i Danmark og Grønland med tilsyn af Kriminalforsorgen, således at Kriminalforsorgen sammen med overlægen kan træffe bestemmelse om genindlæggelse.”

Anklagemyndigheden har endvidere fremlagt udtalelse vedrørende T af 23. januar 2023 fra Kriminalforsorgen i Frihed i Nuuk, hvoraf følgende blandt andet fremgår:

”Det personlige oplysninger Kriminalforsorgen har af vedkommende af tidligere tilsynstid i 2014 og nuværende tilbageholdelse i Nuuk Anstalt oplyses, at vedkommende er stille type og som ikke er meget for, at være blandt andre.

Kriminalforsorgen er villig til, at påtage sig tilsyn af T.”

T har om sine personlige forhold forklaret, at

Det er hans bolig. Han flyttede ind i lejligheden i 2009. Hvis han ikke bliver sendt til Danmark, vil han nok fortsætte med at arbejde, han vil søge et arbejde, hvis det er.

T blev anholdt den 23. maj 2022 og har været tilbageholdt under sagen.

Rettens begrundelse og afgørelse

Om skyldsspørgsmålet

Tiltalte har nægtet forholdet og forklaret blandt andet, at det var F, der gentagne gange havde sagt til ham, at han skulle hente kniven, hvilket han til sidst gjorde. Han havde holdt kniven op, hvor F havde taget om hans håndled og stukket kniven ind i sig selv på brystkasen. Tiltaltes forklaring støttes ikke af vidneforklaringerne og retten tilsidesætter tiltaltes forklaring som værende utroværdig.

Retten har lagt vægt på forurettedes Fs forklaring og vidnet V1s troværdige forklaringer, der er samstemmende på flere punkter, herunder at T havde været fuld og råbt og spillet høj musik og sagt ubehagelige ting til dem, og F og V1 havde været enige om at de skulle forlade stedet.

V1 forklarede også, at T havde spillet høj musik og råbt og slået på bordet, og det havde været ubehageligt at vidnet være inde i lejligheden, hvorfor hun havde sagt til F at de skulle gå og hun havde gjort sig klar til at gå, hvilket for retten påviser, at hun allerede inden episoden, havde følt sig utryg.

F har blandt andet forklaret, at det hele skete meget hurtigt, og T var kommet frem med 2 knive og holdt dem oppe og angreb F ved at stikke den ene kniv mod ham, mens F stod ved døren til værelset for at beskytte V1. F havde ikke mærket noget af stikket og prøvede bare at tage knivene fra T og V1 havde hjulpet ham, men det vidste han ikke, det fandt han ud af senere. V1 forklarede, at hun havde hjulpet med at prøve at få taget kniven fra T, efter hun havde ringet til politiet, og hun havde da frataget den ene af knivene.

Retten har endvidere lagt vægt på politibetjent V2s forklaring om, at forurettede og V1 havde virket chokerede og betjenten havde udført psykisk førstehjælp på V1 for at berolige hende.

Ud fra de afgivne forklaringer og den samlede bevisførelse, herunder de objektive fund, der støtter forurettedes og vidnernes forklaringer, er det af rettens opfattelse, at T har haft forsæt til at handle som beskrevet i anklageskriftet, idet det er af rettens opfattelse, at T burde have indset, at et knivstik i hjerteregionen kunne have medført døden for F, men T havde vilje og evnen til at hente knivene i skuffen og stukket den ene af knivene i hjerteregionen på F, selvom han burde have indset farligheden heraf, hvilket giver grundlag for at tilregne ham forsæt og derved finde ham skyldig.

Derfor finder retten T skyldig i overtrædelse af kriminallovens §86, jf. § 12 – forsøg på manddrab, som beskrevet i anklageskriftet.

Om foranstaltningen

Retspraksis i lignende sager mod personer der tilhører den personkreds der hører ind under kriminallovens kapitel 33, er særlige foranstaltninger over for psykisk syge kriminelle.

Da T er fundet skyldig i forsøg på manddrab som er en meget alvorlig lovovertrædelse og da det er fastslået, at T er psykisk syg, finder retten det passende at fastsætte foranstaltningen til en behandlingsdom efter anklagemyndighedens påstand.

Foranstaltningen fastsættes efter kriminallovens § 157, jf. § 158, stk. 2, jf. § 86, jf. § 12, derfor som behandling på dansk psykiatrisk hospital.

Idet der ikke er nedlagt påstand om erstatning under hovedforhandlingen, har retten ikke taget stilling hertil.

Efter retsplejelovens § 480, stk. 1, betaler statskassen sagens omkostninger.

Thi kendes for ret:

T idømmes behandling på dansk psykiatrisk hospital eller under tilsyn deraf, således at den behandlende læge skal være bemyndiget til efter nærmere aftale med overlægen ved psykiatrisk afdeling på Dronning Ingrid's Hospital i Nuuk og Kriminalforsorgen i Grønland at træffe bestemmelse om udskrivning via psykiatrisk afdeling på Dronning Ingrid's Hospital, samt under udskrivning tillige under tilsyn af kriminalforsorgen. Den behandlende læge skal endvidere i samråd med kriminalforsorgen være bemyndiget til at træffe bestemmelse om genindlæggelse på hospital i Grønland eller Danmark.

For foranstaltningen fastsættes ingen længstetid.

Under udskrivning skal gælde følgende vilkår:

- Vilkår om at overholde Kriminalforsorgens bestemmelser om ophold og arbejde.
- Vilkår om at underkaste sig lægeligt godkendt afvænningsbehandling mod misbrug af alkohol.

Statskassen skal betale sagens omkostninger.

Den 21. marts 2023 kl. 09.00 holdt Sermersooq Kredsret offentligt retsmøde i retsbygningen.

Kredsdommer Medea Olsen behandlede sagen.

[...] og [...] var domsmænd.

[...] var tolk.

Reglerne i retsplejelovens § 42 og § 52, stk. 2 er overholdt.

Rettens nr. 340/2023

Politiets nr. 5505-97412-00005-22

Anklagemyndigheden

mod

T

cpr-nummer [...] 1981

[...]

T forklarede på dansk blandt andet, at

F er hans fætter.

Han flyttede ind cirka 3 måneder før den situation, i februar.

Omkring 1 måned senere flyttede V1 ind og hun var Fs kæreste på det tidspunkt. Hun var gravid på det tidspunkt.

Den dag startede med at han vågnede op ved 9-tiden så tog han til Pisiffik og købte nogle øl og tog hjem og drak og spillede musik, så begyndte han at klage over høj musik og at han talte med sig selv og om hvorfor han ikke havde købt noget hash. Han klagede over at han ikke havde købt noget hash, selvom han vidste at han var afhængig. Men han sagde at han ikke ville ryge hash mens han drak.

F klagede over at musikken og bad ham om at skrue ned og at han ikke skulle tale med sig selv.

Han ville ikke have at F skulle bestemme i hans hjem, så han bad ham om at gå ud. F ville ikke gå ud. Han sagde til F at han skulle respektere hans ord om at han skulle gå ud, sagde F at når tiltalte ikke ville respektere hans afhængighed ville han ikke respektere hans ord.

Han sagde til ham at han skulle gå ud, så sagde F tag kniven, flere gange, så sagde han til ham at hvis han blev ved ville han ringe til politiet, men han blev ved med at sige at han skulle tage kniven. Det var i stuen. Han lod som om han holdt en mobiltelefon og lod som om han snakkede med politiet, hvor han sagde, at han bliver ved med at sige at han skal tage kniven. Så gik han ind på værelset. Han ved ikke om han begyndte at pakke.

Så tog han kniven i køkkenet og gik ud i gangen og F gik hen mod ham, tiltalte holdt kniven op og F tog tiltaltes arm ved håndleddet og trykkede kniven ind mod sit eget bryst og tiltalte sagde hvad laver du, han tænkte at han måske ville begå selvmord. Tiltalte prøvede at trække sig væk. Så sagde F av og sagde at tiltalte stak ham. Så gik F om bag tiltalte og holdt ham fast bagfra. Det foregik i gangen. Det meste af tumulten foregik i gangen.

Han tror Fs formål var at få tiltalte væk for at blive i lejligheden selv.

F sagde ikke på noget tidspunkt at han ville begå selvmord.

Han og F kommunikerede ikke så meget med hinanden mere, F sad mest lukket inde på sit værelse.

Tiltalte tog kniven i køkkenet.

Fotorapport blev forevist for tiltalte, herunder fotos 1 og 5.

Tiltalte forklarede, at han tog brødkniven på billede 1.

F sagde til tiltalte at tiltalte havde stukket ham og gik om bag ham og fastholdt ham bagfra og skubbede ham meget kraftigt, så han landede på gulvet og de to knive blev bøjet.

F sagde at han blev stukket med kniven en gang på venstre side af brystet.

V1 gjorde ikke noget for at stoppe det.

F bad hende om at ringe til politiet og V1 spurgte hvorfor og F svarede at tiltalte prøvede at dræbe ham. Han kan huske at han blev sparket måske ti gange mens hun råbte hvorfor vil du dræbe os.

Han slog F da F skubbede ham så tiltalte faldt og blev slået af F gentagne gange, så slog han tilbage en gang. Han prøvede at stoppe ham.

Han har fortalt til politiet at F holdt om tiltaltes hånd og stak sig selv.

Han frygtede at han ville blive tæsket af F hvis han ringede til politiet, fordi F sagde at hvis han ringede til politiet ville han tæske tiltalte.

Han tog ikke knivene for at stikke F, han ville forsvare sig, tror han, da han tog knivene sagde han det til F og viste det til F. Han holdt en af knivene op mens han stod stille, så gik F hen mod ham.

På det tidspunkt havde han drukket 8-9 øl så han følte sig fuld.

Han lod som om han ringede til politiet for at se hvad der ville ske hvis han gjorde det. Han tror at han ville blive tæsket, hvis han ringede til politiet.

Så truede F ham med tæsk og tiltalte sagde at han ville flygte ud og F sagde, at tiltalte ville ikke nå ud. Så var han bare bange for ham og var loyal og tog knivene.

F stod i bar overkrop og havde vist shorts på.

Han var ikke bange for ham før episoden først efter at F sagde at han ville tæske ham hvis han ringede til politiet og hvis han gik ud.

[...]

F forklarede på dansk blandt andet, at

Han var på Lyngby-Taarbækvej den dag. Hans fætter T boede der. Han sov der nogle gange. De mødtes tit. Han havde da sovet der tit i et par uger.

Hans kæreste V1, som var gravid, var der også den dag. Han og hans kæreste havde ikke drukket. T havde drukket og var fuld.

T drak som han normalt gør, så begyndte T at blive hidsig og lidt sur. T snakkede med sig selv. Og der var en lille smule smalltalk mellem T og ham undervejs, hvor alting var normalt. Så blev T sur.

Så blev han lidt sur selv og han og V1 begyndte at tage tøj på for at gå, fordi de ikke kunne lide at være der. Så sagde T noget der gjorde ham sur, han kan ikke huske hvad han sagde, men noget med hans kæreste V1 og hans kommende barn. Noget med at han ikke ville kunne passe sit kommende barn. Men han gik ind og skubbede ham. T røg ned på gulvet. Han sagde til T at de ville gå nu og gik ind på værelset og gjorde sig klar til at gå ud og tog jakke på. Da han gik ind på værelset, gik T ind i køkkenet.

Han kunne høre noget i køkkenet hvor T var. Han tænkte hvad mon T lavede. Han kunne høre metal der skramlede i skufferne. Så gik han hen mod gangen og stod inde på værelset ved dørkarmen ud til gangen og holdt øjnene mod køkkendøren i omkring 5 sekunder. T kom frem og gik hen mod værelset. T kom frem med knivene og stak den ind, han tror han blev ramt på ribbenet, så kniven blev bøjet. Han stoppede T og tog knivene fra ham. Der var slåskamp hvor han skulle tage kniven fra T.

Vidnet stod i værelset ved døren til gangen for at beskytte sin kæreste.

Han var spændt på det tidspunkt, så han kan ikke rigtig huske det hele præcist. Han husker bare, at der var slåskamp, hvor de skulle tage kniven fra T. V1 havde også prøvet at tage knivene fra T, men han husker ikke det hele selv. V1 havde sagt, at hun havde prøvet at tage den ene kniv fra ham og vidnet prøvede at tage den anden. Han havde ryggen mod V1. Det hele skete meget hurtigt.

Kniven blev ikke bøjet af at falde på gulvet. Han har regnet ud, at det er selve stikket mod hans brystben, der har gjort at kniven blev bøjet, der var ikke noget andet hårdt der kunne rammes. Han har ikke truet T med tæsk, han har bare sagt til T, at T ikke skulle snakke sådan til ham.

Da vidnet og V1 tog knivene fra T, tog vidnet trøjen af for at se, hvad der var sket med hans bryst. De tog billeder og ringede til politiet.

Han ved ikke hvorfor T gjorde det. T var fuld, måske troede han at vidnet truede ham. Det ved han ikke.

T sagde ikke noget og der var slåskamp om knivene.

Forsvareren foreholdt følgende fra vidnets afhøringsrapport E-1-1, side 3, 1. afsnit: ”Afhørte fandt herefter en foldekniv frem fra sin venstrebukselomme, han havde ikke foldet kniven ud. A kom efterfølgende ind på værelset med to knive og benyttede disse mod afhørte og ramte i venstre side af torso.”

Vidnet bekræftede ikke forklaringen, idet han ikke kunne huske om han havde forklaret sådan. Vidnet forklarede videre på dansk, at han måske havde forklaret sådan til politiet, men han plejer at have en lommekniv på sig, men bruger den aldrig mod mennesker og tænkte heller ikke på at bruge den dér.

Lommekniven var i hans lomme hele tiden. Det er hans fritidskniv som han plejer at have på sig.

Han fik små sår på hænderne af at han havde prøvet at tage knivene fra T.

Vidnet fik foreholdt de objektive fund fra politiattesten. Vidnet bekræftede at han havde fået et snitsår over højre øjenbryn.

Vidnet fik herefter fremvist foto 5 af ham, hvor han kom i tanker om at han havde fået et sår over højre øjenbryn.

Han har ikke haft gener efterfølgende.

Han har bedt om erstatning for sit tøj.

Forsvareren foreholdt følgende fra vidnets afhøringsrapport E-1-1, side 3, 2. afsnit: ”Afhørte brugte ikke foldekniven mod A, men gav A et knytnæveslag i hovedet for at forsvare sig.”

Vidnet bekræftede at han havde forklaret sådan til politiet.

Vidnet forklarede videre på dansk, at han ikke kunne huske om politiet havde været på adressen tidligere denne dag. Det tror han ikke.

Vidnet fik foreholdt, at der var en anmeldelsesrapport, hvor det fremgår, at politiet havde været der tidligere.

Vidnet forklarede, at der var noget der siger ham, at politiet kom. Han kan ikke huske sin sindsstemning, han talte ikke med dem.

[...]

Vidnets forklaring gav ikke tiltalte anledning til supplerende forklaring.

[...]

V1 forklarede på grønlandsk blandt andet, at hun kender T. Hun har ingen relation til ham, han er hendes barns fars fætter.

Hun har et barn sammen med F.

De var i Ts lejlighed den 23 maj sidste år. De var kun tre. T var beruset. Hun og V var ikke berusede.

Dengang var hun og F gået fra hinanden. Hun var på besøg hos ham, mens F spiste. Det var selvfølgelig ikke hyggeligt. Når T bliver beruset, bliver han højlydt og vred. Når han ikke slår på bordet laver han et eller andet. Hun skulle ud sammen med F, efter F havde spist.

Man kunne høre at T blev vred adskillige gange, de var selv i værelset. T blev ved med at gå ind til værelset. Han blev ved med at sige noget uforståeligt, og det kunne ikke rigtigt forstås.

Hun kunne ikke lide det da T rørte hende på kroppen mens han fægtede med armene og hun slog ud efter ham af forskrækkelse med en slags knyttet næve og ramte ham-agtigt.

F førte ham øjeblikkeligt ud og sagde at hun ikke kunne lide det.

Så blev T vred derinde. Han sagde selv til F, at de skulle tage Fs mad og gå.

Så kunne de høre at T lavede nogle negative bemærkninger om hende. Så gik F hen til ham og sagde at han ikke skal snakke sådan.

Så gjorde de sig klar til at gå.

Mens de var i værelset, hørte hun at T gik ind til værelset. Da hun stod med ryggen til og tog sin jakke på vendte hun hovedet mod F, og så at T havde to knive i sine hænder og angreb F. Så prøvede F at tage knivene fra ham. Hun prøvede selv at ringe til politiet, men hun kunne ikke finde ud af hvilket nummer de havde. Hun ringede til sin arbejdsplads og da hun fik fat på politiets telefonnummer, ringede hun til dem. Inden politiet kom, hjalp hun F som var i gang med at prøvede at fratage T knivene, hvor hun fik fat på den ene.

Hun har ikke set nogen blev stukket med en kniv, hun stod med ryggen til da hun tog sin jakke på, da hun vendte hovedet, kunne hun se at F var i gang med at prøve at fratage T knivene. T prøvede at stikke F.

Hun var meget bange, også fordi hun var gravid dengang.

Hvad ville T gøre ved hende hvis det havde lykkedes ham at stikke F på hjertet. Hun var bange for at han også vil gøre noget slemt til hende.

Hun ved ikke hvorfor T gjorde sådan.

Det passer ikke, at F havde bedt T om at hente knivene, og stukket sig selv på brystet med en kniv. Der var 1-2 meters afstand mellem hende og T og F.

Hun stod bag ved T. T havde to knive i sine hænder og prøvede at stikke F, F havde taget fat på Ts håndled.

Mens T lå på gulvet fandt hun ud af at F var blevet stukket, da F tog sin t-shirt af og hun kunne se at der var blod.

[...]

Vidnets forklaring gav ikke tiltalte anledning til supplerende forklaring.

[...]

V2 forklarede på dansk blandt andet, at hun var på arbejde den pågældende aften.

Hun kan ikke huske den konkrete melding med det var noget med et knivstikkeri.

De kom på stedet og hun kan huske at tiltalte lå på gulvet i entréen. Hun kan ikke huske hvor forurettede var inde i stuen. Hun visiterede forurettede. Han havde ingen t-shirt på og havde sandfarvede bukser på. Han havde blod og et mærke på venstre brystkasse.

Kæresten eller ekskæresten, der var gravid, var til stede.

Til at starte med tænkte hun, at det var blod på hans bryst. Men ved nærmere eftersyn så hun et indhak. Det var et rundt mærke. Hun kan ikke udtale sig om det var knivstik.

Hendes kollega fik tiltalte i håndjern og tiltalte blev visiteret for at sikre, om han havde skader på sig. Hun kan huske tiltalte råbte, men husker ikke hvad han specifikt råbte. Hun kan ikke huske om tiltalte var fuld, men hun kan huske der var ølflasker i lejligheden.

De tilkaldte en ambulance fordi der var ret meget blod. Forurettede havde også blod på øjenbrynet og hænderne.

Hun kan huske, at der havde været melding om husspektakler forud for den anden melding om knivstikkeri.

Hun kan ikke huske hvad den første melding om husspektakler indeholdt.

Første gang de var på stedet, forlod de stedet da roen var genoprettet.

Forurettedes kæreste var der begge gange, de boede vist på stedet, men om hun havde været indblandet anede hun ikke.

Vedrørende første melding, kan hun ikke huske specifikt, hvem der skabte uro.

De var i lejligheden i ikke særlig lang tid, de plejer normalt at være der i 5-7 minutter. Hun kan ikke huske noget omkring hvilke personer der skulle beroliges under første ankomst.

Med hensyn til anden melding kan hun huske, at den ene kniv var meget bøjet og havde et anderledes skaft end hvad man plejer at se.

Hun fandt ud af senere, hvorfor kniven var bøjet.

Hun kan huske tiltalte råber, men hun havde ikke noget specifikt at gøre med tiltalte, hun var mest ved forurettede.

Forurettede var lidt chokeret. Det var svært at få ham til at slappe af, han var ikke udadretterende, men var ikke rolig. Hun forklarede ham hvad hun skulle kigge efter og så slappede han lidt af.

Så kunne hun se, at forurettedes kæreste eller ekskæreste var meget chokeret og havde tårer i øjnene og hun tænkte på at udføre psykisk førstehjælp for at berolige hende.

[...]

Vidnets forklaring gav ikke tiltalte anledning til supplerende forklaring.

[...]

Sagen sluttet.

Retten hævet kl. 15.10.